SEP 21 1927
UNIVERSITY OF ILLINOIS

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 218. Джерзи Сити, Н. Дж., второк, 20. вересня, 1927. VOL. XXXV. No. 218. Jersey City, N. J., Tuesday, September 20. 1927. THREE CENTS.

ПОВІНЬ В ГАЛИЧИНІ

ЗНИЩИЛА СОТКИ СІЛ. СОТКИ ТИСЯЧ НАШИХ БРАТІВ ЗАЛИШИЛОСЯ БЕЗ ДАХУ НАД ГОЛОВОЮ. ВСІМ ЇМ ГРОЗИТЬ ГОЛОДОВА СМЕРТЬ. РАТУЙМО ЇХ І ЗЛОЖІМ НЕГАЙНО НА ТУ ЦІЛЬ ЖЕРТВУ, ПЕРЕСИЛАЮЧИ СВОЇ ЖЕРТВИ ЧЕРЕЗ:

OBYEDNANYE, P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

ЗАКИДУЮТЬ ПРОГИБІЦІЙНИМ АГІТАТОРАМ КОРУПЦІЮ СУДІВНИЦТВА

СЕНАТОРИ СВІДКАМИ НА СУДІ.

ІНДІЯНОПОЛИС, 17. вересня. — Державна прокураторія заповідає процес проти прогибіційного провідника др-а Едварда Шумекера, стейтового суперідента Антисалунової Ліги, за корупцію судівництва. Він мав пробувати підкуплювати членів найвисшого стейтового суду, щоби виратуватися від вязничної кари, на яку його засуджено за непослух суду.

Прокураторія заповідає, що вона покличе на свідків двох федеральних сенаторів, бувшого американського амбасадора в Мексику та визначних провідників републиканської партії стейту.

БОРОТЬБА ЗА КАНДИДАТУРУ СЛІДУЮЧОГО РОКУ.

МЕКАДУ РЕЗИГНУЄ З КАНДИДАТУРИ НА ПРЕЗИДЕНТУРУ.

ВАШИНГТОН, 17. вересня. — Джордж Миксон, редактор газети Четенуга Нюз, оповістив лист, який він дістав від Виліема Мекаду, визначного демократичного провідника, зятя покійного президента Вилсона, а в котрім Мекаду заявляє, що він не думає кандидувати в 1928. році на уряд президента Злучених Держав.

Да Ню Йорку зїхалися провідники републиканської партії, — як кажуть газети, — на те, щоби придумати способи, як побороювати Ал. Смита.

ВЕЛИКА ВОЗДУШНА КАТАСТРОФА

7 ЛЮДИЙ ПОГИБЛО НА МІСЦИ, 5 ТЯЖКО РАНЕНИХ.

НЮ БРОНСВИК, Ню Джерзі, 17. вересня. — Велитенський літак системи Фокера, якого вживали на летничім поли Гедлі Філд до короткого вожения воздухом цікавих людий, впав коло 3. години сполудня з 12 людьми на сад фармера Шенка коло Дюнелена.

Семеро людий погибло при тому сейчас, а 5 других віднесло такі тяжкі покалічення, що лікарі не мають надії на їх виздоровлення.

Підприємці на сьому поли, які за сей сезон перевезли на короткі лети коло 4,000 осіб, оголошували від кількох днів усіх довколичних газетах, що нині вони будуть возити людий незвичайно дешево, бо всего по 1 центови за фунт „живої ваги".

СПРАВА ВБИЙСТВА ЛІКАРЯ ВСЕ ЩЕ ОТОЧЕНА ТАЙНОЮ.

ПРОКУРАТОРІЯ ПІДОЗРІВАЄ ЖІНКУ ВБИТОГО, АЛЕ НЕ КАЖЕ, В ЯКІЙ МІРІ.

ГЕМЕНТОН, Ню Джерзі, 17. вересня. — Маргарета Ліліендал, жена др-а Виліема Ліліендала, якого, після її слів, убили вистрілами з револьвера два невислідженї ще досі Мурини, протестує через своїх адвокатів проти дальшого задержування її поліцією й прокураторією в вязниці. Вона каже, що вона невинна в смерти свого мужа та що поліція не повинна її задержувати.

Тимчасом поліція й прокураторія кажуть, що жена вбитого є дуже важним свідком і як таку поліція задержує в вязниці. Газети однак догадуються, що поліція має якісь підозріння проти вдови вбитого, але не хоче ще їх виявити, поки не найде на них певнійших доказів. Газети довідалися, що поліція не вірить зізнанням вдови, бо лікар дістав в горло не дві кулі, як вона казала, але три. Далі поліція мала найти листа якогось сусіда до жени лікаря, в якій сусід просив її о грошеву допомогу. Поліція шукає за доказами, що жена лікаря мала інтерес у смерти мужа, але покищо ще на такі докази не попала. Поліція підчеркує, що жена лікаря молодша на яких тринацять літ від убитого.

СВЯЩЕНИК ПІШОВ ДО ШПИТАЛЮ, ЖІНКА ЗАЙМАЄ ЙОГО МІСЦЕ.

ІСТ ГЕМПТОН, Конектикат, 17. вересня. — На весь час недуги свого пастора Едвина Філдса, конгрегаціональна церква в Мидел Гедемі допускає на заступство жену пастора.

Пастор, каже заряд церкви, набавився якоїсь недуги, копаючи для заощадження церкві видатків керницю для церкви власними руками.

ОПЛИВ ДОВКОЛА МАНГЕТЕН ЗА 9 ГОДИН.

НЮ ЙОРК, 17. вересня. — Байрон Сомерз, 25-літний каліфорнійський пливак, зробив ще один пливацький рекорд, оплив нині довкола нюйорський остров Мангетен за 8 годин 56 мінут. Щоби сього доконати, треба пливсти 40 миль.

ДВА САМОВБИЙСТВА УКРАЇНЦІВ В ОДНОМУ МІСТІ.

ЕЛИЗАБЕТ, Ню Джерзі, 17. вересня. — Поліційні рекорди сього міста занотували нині аж два самовбийства Українців у сьому місті.

Михайло Балеч, 51-літний Українець, що жив на 60 Мекеник Стр., помер у 8. годині після того, як пострілився з револьвера в домі одного свого знакомого.

45-літна Софія Гадзак поповнила самовбийство, випивши трутину до чищення бари, якої вживали в салуні її мужа. Вона померла, заким їй дано поміч.

Цікаво, що в обох случаях поліція подала, що причиною розпуки були родинні незгоди.

ЗЛОЧИННИЙ НАПАД НА СВЯЩЕНИКА.

ЛЬВІВ. — Воєвідські власти одержали вістку про доконання злочинного нападу на гр.-кат. священика у Березі, самбірського повіту, о. Мельника. Кілька осіб, зоружених у кріси, вдерлося до парохіяльного дому около 1 години в ночі.

Священик Мельник почав стріляти з револьвера, однак не поцілив нікого з нападаючих.

Тоді напасники ударили його кілька разів прикладами крісів, повалили його на землю й знущалися над ним у страшний спосіб, почім втекли у незвіснім напрямі.

Тяжко раненого священика Мельника відставлено до шпиталя.

Догадуються, що сей напад мав політичний підклад, бо напасники не поповнили ніякого рабунку.

Свящ. Мельник є москвофілом і мабуть належить до т. зв. „почцівих Русінуф", що то лучаться з Поляками на шкоду свого народу. Як підозрілих о сей напад арештовано шістьох мешканців села Берега.

МІЖНАРОДНИЙ ГИМН МИРА.

ПАРИЖ, Франція. — Французький міністер заграничних справ Бріян і міністер освіти Ерріо потвердили проєкт міжнародного конкурсу на уложення гимну мира. Гимн, який одержить першу нагороду, буде відгравати в часі усіх офіціяльних торжеств і в всіх церквах по цілім світі, без огляду на віроісповідання.

Міжнародний конкурсовий суд оголосить небаром близші подробиці відносно висоти гонорару й умов.

ЗАСУДЖЕНИЙ УБИВ СВОГО КАТА.

МОСКВА, Росія. — Коли засудженого на кару смерти робітника Рухновського приведено на місце страчення, вирвав він стоячому коло нього жовнірові кріс і пробив штиком, що був на крісі, виконуючого засуд смерти, голову місцевої Головної Політичної Управи (чеки), Енгельмана. Повстало замішання, Рухновському вирвали кріс з багнетом і сейчас розстріляли.

НЕЩАСНЕ КОХАННЯ.

В Яворниці, стрижівського пов., місцевий жидівський учитель Ізраель Гох закохався в 15-літній своїй ученици, 15 літ молодший, а що не мав взаімности, застрілив її, а себе небезпечно пострілив.

НАДЗВИЧАЙНА СЕСІЯ ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ.

ВАРШАВА, Польща, 13. вересня. — Нинька зібрався тут польський сойм, скликаний президентом Мосціцьким на надзвичайну сесію.

Президент Польщі вволив у тім случаю волю 200 польських послів, приналежних до ріжних партій і скликав сойм, хоч серму був противний премір Пілсудський.

Премір Пілсудський однак рішений є знова розігнати сойм, колиб сей послідний хотів провадити свою власну політику.

КОРОЛЬ, ЩО ШУКАЄ ЖІНКИ ТА ЗБИРАЄ РОСТИНИ И МОТИЛІ.

ЛОНДОН, 16. вересня. — Прибув тут на короткий час болгарський король, Борис, під прибраним назвищем графа Рильського. Кажуть, що король шукає за жінкою, хоч він заперечив се питаючим його представителям преси й сказав: „Я приїхав на ферії, яких вже не мав довший час. Намірює полювати по ваших багнах і студіювати вашу рослинність. Спокій і відпочинок се все, за чим глядаю". Король однак більше здається ловить мотилі, як полює, бо між річами находиться скринка з комахами, а головно мотилями.

ОСТРАХ ПЕРЕД НІМЕЧЧИНОЮ.

Французька рептилька в Німеччині „Меншгайт" почала останніми днями друкувати переборщені подробиці, що торкаються плянів реорганізації німецької армії т. зв. Райхсвери. Очевидно друкувала їх на те, щоби дати французькій шовіністичній пресі жир до чергових атак на Німеччину та ца уряд, що під тиском важких економічних обставин Франції йде на „угоду" з німецьким урядом. Зрозуміло проте, що на згадані статті відгукнувся правий паризький „Журналь", який на підставі інформації „Меншгайт" виказує, що плян реорганізації райхсвери слід уважати мілітарною підготовкою Німеччини до війни з Польщею. Тої самої думки є „Авентр", який стверджує у кінцевім висновку: „Думати, що Франція на випадок німецько-польської війни збереже невтральність — значить рахувати Французів дурнями".

Французька права преса домагається від уряду загострення політики супроти Німеччини та скріплення військової контролі.

ОБМЕЖЕННЯ ІМІГРАЦІЇ ДО ІСЛЯНДІЇ.

ЛОНДОН, Англія. — Лондонська преса доносить, що маленька підбігунова Ісляндія, подібно як Злучені Держави, вводить обмеження іміграції. Неоден міг би думати, що не знайдеться богато охочих до іміграції до сього краю. Тимчасом справа мається навідворот. Величезне число безробітних у Европі так завзято глядає за роботою, що величезна їх филя дібралася вже до холодної Ісляндії й дійшла до таких розмірів, що треба було її обмежити. Автономічний ісляндський сойм, званий Алтінг, був принєволений ухвалити закон, що обмежує наплив нових іміграштів.

ЗЛУКА ЮГОСЛАВІЇ З БОЛГАРІЄЮ.

Стефан Радіч заявив репортерам преси, що хорватська партія, що при найблизших виборах здобуде собі більшість до югославянського парляменту, хоче не лише замирення, а й також і злуки Югославії з Болгарією. Король Борис — сказав Радіч, задивляється прихильно на сю справу й готов зречися престола, щоби лише уможливити злуку Югославії з Болгарією.

ЧИСЛО УРЯДОВЦІВ У СОВІТСЬКІМ СОЮЗІ.

На території Совітського Союза переведено спис совітських правительственних установ і урядників. Загалом находиться у Совітськім Союзі 248,639 совітських урядів. У те число не вчислено сільських урядів разом з їх канцеляріями. В урядах і совітських установах, з виімком сільських совітів, є заиятих 2,081,429 урядовців. Повне число усіх совітських урядовців, включаючи у се й канцелярії сільських совітів, виносить 2,208,361 осіб. З того числа 73.6 відсотків припадає на т. зв. Російську Совітську Федеративну Републику.

ЛІКВІДАЦІЯ ПОВСТАННЯ НА УКРАЇНІ.

Агенція Всходня повідомляє з Києва, що діяльність Г. П. У. для ліквідації повстанчих осередків дала доволі значні вислідн. Розгроено кількасот повстанців. В бердичівськім і винницьким окрузі відділи Г. П. У. звели справжні бої для зліквідування повстання. В Шепетівці розстріляно якогось Коченюка, обвинуваченого в шпіонажі на користь Польщі.

ПОЛЬСЬКИЙ СОЙМ ПРОТИ ПІЛСУДСЬКОГО

СОЙМ І СЕНАТ ЗАКЛЮЧИЛИ УМОВУ ВІДНОСНО ПОПРАВКИ КОНСТИТУЦІЇ.

ВАРШАВА, 18. вересня. — Премієр міністрів, маршал Пілсудський, приготований є на зведення завзятої боротьби з польським соймом, якого засідання мали розпочатися 13 вересня. Буде се боротьба, подібна що до свого завзяття до тої, яка мала місце у маю 1926 року, коли то Пілсудський повалив тодішне правительство, разом з президентом держави, Войцеховським. Польські опозиційні партії рішилися перевести свою програму й обмежити диктаторську владу Пілсудського. Польський сойм заключив умову з польським сенатом, у якім більшість мають всеполяки, найзавзятіші вороги Пілсудського. Відповідно до сеї умови має бути ухвалена слідуюча поправка польської конституції: „Сойм і сенат можуть самі розвязатися й наказати переведення нових виборів, коли того рода ухвала перейшла у котрійнебудь законодатній палаті. Коли котрабудь з обох законодатних палат ухвалить рішення розвязуюче одно з законодатних тіл, тимсамим і друге законодатне тіло буде розвязане".

Крім правиці виступають проти Пілсудського також і соціялісти (пепесівці), які закидують Пілсудському, що життеві відносини робітничої кляси з дня на день погіршаються, підчас коли великі промисловці й власники великих земських посілостей щораз більш богатіють коштом біднійших кляс населення держави. Орган польських соціялістів „Роботнік" пише, що демократія мусить бути удержана, і що всякі спроби силою ввести фашистське законодавство будуть мати як найгірші наслідки.

ФРАНЦУСЬКІ КОМУНІСТИ ЗАСУДЖЕНІ НА ВЯЗНИЦЮ.

ЗАСУДЖЕНО ЇХ ЗА ПІДБУРЮВАННЯ ЖОВНІРІВ ДО НЕПОСЛУХУ СВОЇЙ СТАРШИНІ.

ПАРИЖ, 18. вересня. — Сімох французьких комуністів засуджено тут на вязницю від 2 до 4 літ і на заплату грошевих гривн за підбурювання жовнірів до непослуху своїй старшині.

Між засудженими є урядові й редактори комуністичних часописів та секретар комуністичної Робітничої Федерації. Засуджені комуністи не явилися в суді, заперечуючи його юрисдикцію та внесли відклик проти засуду.

ВИСЛІД ВИБОРІВ В ІРЛЯНДІЇ ПОКИ-ЩО НЕПЕВНИЙ.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННІ ПАРТІЇ И ОПОЗИЦІЯ МАЮТЬ РІВНЕ ЧИСЛО ГОЛОСІВ.

ДАБЛІН, 18. вересня. — Повний вислід виборів в Ірляндії не є ще звісний, бо на 152 посольські мандати проголошено лише вибір 126 послів. Із тих 126 вибраних послів половина приналежить до правительственої партії й її союзників, а друга половина до опозиції.

Дотеперішний вислід виборів представляється слідуючо: 49 правительственних послів; файена фейл (партія де Валери) 49; робітників 11; незалежних 10; фармерів 4; Національна Ліга 2 і оден ірляндський робітничий посол.

Перепали провідники двох партій, робітничої Т. Джансон і фармерської Бакетер.

ФРАНЦІЯ НЕ ЗІРВЕ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ВЗАЄМИН З СОВІТАМИ.

РІШЕНО ДАТИ ДО ЗРОЗУМІННЯ СОВІТСЬКОМУ СОЮЗОВИ, ЩОБИ ЗАМІСЦЬ РАКОВСЬКОГО ПРИСЛАВ КОГО ИНШОГО.

МОСКВА, 18. вересня. — Як довідуються тут, на суботішній раді французьких міністрів рішено не зривати дипломатичних взаємин з Совітським Союзом і не проганяти з Франції амбасадора Раковського. Кабінет французьких міністрів рішив дати лише до пізнання Совітам, щоби замість Раковського прислали до Парижа якогось иншого дипльомата.

Сим рішенням французького кабінету міністрів є незвичайно вдоволений московський часопис „Ізвєстія". Сей часопис пише, що „се рішення кабінету займе провідне місце у історії европейської дипльоматії й при замиренню цивілізованих держав". Дальше пише сей часопис, що заява Франції, що вона готова переговорювати з Совітами над заключенням договору в справі взаїмної незачинки себе, прочистить атмосферу переповнену грозою війни й зменшить небезпеку, викликану провокаційною політикою британського консервативного правительства.

КЕННЕКЕ ВІДЛОЖИВ СВІЙ ЛЕТ ДО ЯПОНІЇ.

ЛІТАК „ГЕРМАНІЯ" СТОЇТЬ ГОТОВИЙ ДО ЛЕТУ, НА СЛУЧАЙ СПРИЯТЛИВОЇ ПОГОДИ.

КОЛЬОНІЯ, Німеччина, 18. вересня. — Капітан Отто Кеннеке, що мав розпочати у минулу суботу перелет з Кольонії через Індії, Японію й Алеутські Острови до Америки, відложив свою воздушну подорож, по причині несприятливої погоди для його тяжко наладованого літака. Літак „Германія" наладовано вже газоліною й припасами їди й він має вилетіти з Кольонії, коли лише буде сприятлива до лету погода.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ОРҐАНІЗУЙМО ДОПОМОГУ

Ще не маємо точних відомостей що до сили і розмірів тої національної катастрофи, що в виді повені навістила наш рідний край Галичину. Але й ті скупі телеграфічні відомости, що до нас вже дійшли, вказують, що тут маємо до діла з страшною катастрофою. В филях вилятих рік мало згинути около 1400 осіб. В косівськім повіті втопилося 120 осіб, а в місточку Кутах 40. В розбурханих филях ріки Стиру мало згинути понад 1000 осіб, а в Бориславі жертвою виливу впало 16 осіб. Води Сяну залляли біля Перемишля 39 сіл. Місто Галич залляте водами і цілковито відтяте від світа. Води в ріках мали піднестися о 4 метри понад нормальний стан. Рух залізничий по більшій части припинений, а телеграфічні получення зірвані.

Вправді послідні відомости подають, що води починають спадати, але це не зменшає в нічім тої страшної шкоди, яку та повінь вже нанесла. Нема ніякого сумніву що до цего, що наш нарід в краю о власних силах тої катастрофи не перенесе. Тому треба організувати поміч поза Галичиною. До такої акції булаб зобовязана, річ ясна, в першій мірі Польща. На се одначе ми, Українці, оглядатися не можемо. Від повені найбільш потерпіли наші українські селяне і їх долею Польща так дуже турбуватися не схоче. Коли буде щонебудь робити, то більше про людське око, для реклями перед заграницею. Тому саме американським Українцям треба взятися негайно до ратункової акції, бо на американських Українців ціла надія рідного краю. Бо хтож їх краще може відчути, як не їх рідні?

Десятки міліонів долярів зібрали Американці на поміч потерпівшим від виливу Місісіпі. І держава зорганізувала допомогу та перебрала дві третих видатків, потрібних на відбудову знищених доріг і осель, а мимо цего, як виходить зі звіту секретара торговлі Гувера, треба буде годувати ще й через зиму яких 46,000 осіб, що здані на ласку Червоного Хреста. Колиж таке діється тут в Америці, то чого буде можна надіятися по бідній Галичині. Польща не кине там кількадесять міліонів долярів на ратунок, бо навіть їх не має. Населенне, що не потерпіло від повені, буде вправді ратувати других, але не буде в силі дати відповідної помочі. А як прийде зима, нещастє дійде до верха. Тому треба нам тут в Америці братися до широко закроєної ратункової акції. Треба доложити всіх зусиль, щоби по всіх місцевостях і по всіх товариствах була переведена негайна збірка на першу поміч потерпівшим від повені. Треба збирати гроші і сейчас їх висилати, щоби поміч дійшла до краю вже тепер, в найтяжшу хвилю.

ЗАПРОПАЩЕНИЙ ҐЕНЕРАЛ.

(Оригінальна допись до „Свободи").

I.

Заки та допись дійде до Америки — мине півтора місяця від часу, коли „в ляцькій столиці, в городі Варшаві" — як її назвав поет Ол. Колесса ще в 1888 р., лучилося щось такого, що від тої хвилі дало і дає польській пресі матеріял до наповнювання цілих соток шпальт.

Одні часописи гремлять „bro" (за урядом), другі „contra", (проти уряду), але усі вони остаточно раді, що їм лучилась така „ґратиска", та що мають чим в теперішнім „огірковім" сезоні виповнювати цілі колюмни.

Та заки обговоримо ту інтересну справу — мусимо бодай злегка начеркнути тло, на котрім ціла та комедія чи траґікомедія відграваєтся.

Як звісно, в половині мая минувшого року польський полевий маршал Юзеф Пілсудскі зробив при помочи вірної йому частини війска державний переворот і став в той спосіб властивим паном польської републики.

Не прийшло йому це легко, бо боротьба тревала через три дні і принесла немало жертв: біля чотириста убитих а більше тисячі ранених.

Допевра будучі історики Польщі будуть могли видати безсторонний розсуд, чи вислідки, результати тої боротьби варті були так великих жертв. — Пілсудскі станув був однак на становищи, що Польщі грозить повний матеріяльний і моральний розвал, і що під такими міністрами, як хитрун Вітос та його попередники Польща зістане просто розкрадена. Сам таки Вітос, звичайний собі мужик-середняк з б. Західної Галичини — став підчас кількакратного свого міністровання людиною дуже богатою, дідичем, а у купелевих місцях Криниці та Закопанім — має він свої власні віллі. Опозиційні часописи польські вичислюють, що зібравши всі його пенсії до купи — не можна би абсолютно накупити і половини таких маєтків. Прийшов він до них лише при помочи ріжних шахерок, а коли голова міністрів такого допускався, то і другі міністри та їх підчинені не були ліпші. Одним словом, роздрапувано Польщу на всі боки і ведено її, очевидно, до повного банкроцтва.

Та це дуже велике питанне, чи одиноким засобом проти того міг бути лише кровавий військовий бунт. Чи не можна було через явну аґітацію і пропаґанду отворити суспільности очи і допровадити мирним способом до санації відносин.

Пілсудскі однак на таке не пішов. Він знав мабуть занадто добре своїх земляків, знав їх природний нахил до „вархольства" та їх досвід у виконуванню засади, що „кожда рука д'собі крива". А до того і сам Вітос його неаби як поблазнив і зпровокував. Требаж бо собі нагадати, що Пілсудскі в тім часі був лиш звичайним пенсіоністом, без ніякої чинної ролі у державнім житттю, а таке становище людині з такою життевою енерґією і таким почином, як у нього — не легко було сидіти з заложеними руками у якімсь Сулеюфку тай супокійно дивитись, як ріжні „жулікі" в роді Вітоса роздрапують та розвалюють це, що він з таким трудом якось до купи зліпив.

Колиж — не довго перед вибухом його — як кажуть Еспанці — „pronuciament"-а — хтось нагадав Вітосови, що треба преці і Пілсудского ужити, а то іменно яко міністра війни або шефа ґенерального штабу — то на це відповів **Вітос: „Пілсудскі юж нам непотшебни!"**

Цей висказ Вітоса дістався до преси, а всі ті обставини разом так розлютили Пілсудского, що він в „Курєрі Поранні м" майже послідними словами зганьбив Вітоса.

Тепер станула справа на абоабо і Пілсудскому грозило, що кождої хвилі зістане арештований. — Він упередив однак Вітоса, а зібравши вірні свої війска — хотів справу полагодити передовсім без проливу крови. Завізвав отже президента Войцеховского на міст імени Понятовського на Висл і і ставев йо го по доброму намовити, щоби перейшов на його сторону, прогнав Вітоса, а йому віддав властивий провід в Польщі. Але Войцеховскі, колишній зецер пепесовського революційного місячника „Przedświt", видаваного в Лондоні, отже бувший товариш Пілсудского — не зорієнтувався в ситуації, а ще й назвав його бунтівником.

Супроти цего Пілсудскі справді збунтувався і ударив на Варшаву. Було би круто із ним — коли би на поміч Вітосови і Войцеховскому надїхали з Познаня війска йому противні. Та тут прийшли йому на поміч залізничі робітники пепесовці (польська партія соціялістична), котрі застрайкували, здержали цілий рух залізничий і в той спосіб не допустили ворожих Пілсудскому війск до Варшави.

І так Пілсудскі побідив, а Вітос і Войцеховскі мусіли спасатися бігством.

Тепер отже стануло перед паном маршалком питанне, що робити далі? Чи оголошувати себе диктатором і самодержцем, чи заховати бодай позори якоїсь демократії. І він рішився на друге а скликаним до себе представникам преси заявив:

„І ті, що боролися по моїм боці і ті, що виступали проти мене — сповнили свій обовязок супроти вітчини".

Він отже не мстився на нікім, але всеж таки всякі ґенерали повандрували по перевороті Пілсудского до тюрми. Були це ті добродії, котрі за багато мали масла на голові, котрих маніпуляції з ріжними доставцями потрібних для війска річий — були вже занадто голосні. До тих належав ґенерал Жимірскі, проти котрого вже від двох че трох місяців ведеться карна розправа, а дальше — знаний в Галичині „вешатель" Розвадовскі та пан **Влодзімерж Остоя Заґурскі.**

І власне той пан Остоя Заґурскі став причиною такого незвичайного крику та ґвалту, що розсаджує прямо шпальти польских ґазет, на навіть по Европі та аж за Атлянтиком, розніcся грімким гомоном.

Ґенерал Заґурскі був начальником „польскіх льотнічих сіл збройних", відбував ріжні „вицечкі" до всіляких з Польщею заприязнених держав, а при тій нагоді подіставав ордерів, що ними обвішував цілі груди.

Розпочав він свою карієру в австрійській армії і покінчив технічну академію війскову у Видни на артилерійськім факультеті. Підчас світової війни служив він в так званім евіденційнім бюрі міністерства війни, котре займалося шпіонажею. В тім бюрі був він ще і перед війною і в р. 1913 зістав капітаном ґенерального штабу. Задержав він ту ранґу і тоді, коли Австріяки приділили його до 2-ої бриґади польських леґіонів. Друга бриґада суперничала з першою, де був командантом Пілсудскі, завзятий визнавець чисто самостійницької польської політики.

Друга бриґада противно — кокетувала з Австріяками і стояла під впливом так званого „Начельнего Комітету Народовеґо". В тій другій бриґаді були власне того рода старшини, як Станислав Галлер та Заґурскі. Перший з них — привів в р. 1919 з Франції польську леґіонову армію на нашу заґибіль; другий — це власне герой тої траґікомедії, що ось вже другий місяць так незвичайно бентежить польську пресу, а за нею і польську суспільність.

Юрій Горовенко.

У Массечузетс жінки, що були власницями реальностей, тішилися, після т. зв. „Олд Провинс Чартер", привілеєм голосування через протяг близько сто літ, від 1691 до 1780 року.

ПТАШИНА БЛАГАЄ ПОМОЧІ У ЛЮДИНИ.

Фаховий німецький часопис „Умшав" містить опис цікавої пригоди одного німецького природника в горах Гарцу. Він, змучений мандрівкою, розложив на землі коц у глибині ліса, щоби спочати. Нараз серед лісної тишини почув розпучливі крики пташини. Небаром перед природником сіла на землі самичка зяблика і стала вимахувати розпучливо крильцями і цвірінькала таксамо розпучливо. Поведення пташини пригадувало зовсім поведення людини, яку стрінуло якесь нещастя. Природник встав, щоби підійти до птаха. Та птах відлетів кільканацять кроків і знову повторював ці розпучливі рухи в супроводі розпучливого цвірінькання. Так птах запровадив природника аж до свого гнізда. Тут природник побачив, що довкола гилі, на якій було гніздечко, обкрутилася змія. В пащі держала вже одно писке ля. В першій хвилі природник не знав, що робити. Вбити палицею вужа не міг, бо так знищив би був і гніздечко, що було на тій гильці. Самичка далі жалілася. Природник добув ножа, обвинув руку хустиною, щоби забезпечитися від укушення змії, і одним махом відтяв голову гадини, якої тіло зараз усунулося на землю. Тепер пташина кинулася врадувана до гніздечка й накрила крильцями решту молодих, не зважаючи зовсім на те, що біля неї так близько стоїть людина.

НЕ ВЖЕ МИ МАЄМО БУТИ ГІРШІ?

По всіх місцевостях в Америці Жиди будують захисти для приміщення сиріт і старших немічних людий. Невжеж ми не потрафимо збудувати бодай один могучий Сиротинець-Захист У. Н. Союза в Америці? Причиніться своєю жертвою до того, щоби можна було як найскорше збудувати захист при У. Н. Союзі!

....
Імя і назвиско жертводавця.

....
Число дому і улиця. Місмевість.

Випишіть повисші рубрики, виріжте цю часть з часописи і разом з жертвою вишліть на адресу:

U. N. ASS'N. ORPHANAGE, P. O. BOX 76, JERSEY CITY, N, J,

К. АНИШЕНКО.

МИРОНОСНИЦІ

—Не-е, ти вже до мого діла не встрявай. Сама горох сіяла, сама й молотила. Тобі горохяники печу, ну й попові з пуд дам... Ти злигався з комуністами — я тобі не перечу й не суджу. Може Господь веде тебе такою стежкою до спасення душі. Може з того якесь добро миру хрещеному вийде. А проте, хтоб не панував на цім світі, до того світа йому зась... — Та нема-ж того світа. — Хто тобі сказав? — Та кого хочте спитайте. — Ну, кого-ж: тебе, чи оту стрижену чаплю, що вам, розумним, девяту клепку вставляла? Ну, хай-но спитаю самого найрозумніщого вашого комуніста чи комісара. Що воно мені скаже? Чи воно там було, чи бачило?!... Набили йому в голову — от і плеще. А ви за ним... — Той світ тільки в дурних бабячих головах. — Хоч і дурні, та своїм розумом живуть. — Де там той розум? одні попівські теревені. — Добре: хай попівські. Тобі стрижена чапля сказала, що того світу нема — ти повірив. Мені піп каже, що той світ є — я йому даю віри. Та й сама бачу, що сонечко не по дурному світить. Хтось керує світом. То виходить, що я з дурною головою розумніща за тебе. Ти йдеш до заводу та на зборню — тільки й розмови: земля, хліб, гроші, глитаї, куркулі, пролетарі... Одна суєта земна. Я до церкви йду — про душу піклуюсь: і про свою, і за покійного твого батька молюсь, за тебе на часточку подаю... і за всіх бідних та покривджених молюсь, і за тих, що в морі та в біді перебувають... і за ворогів молюсь... і щоб війни не було, і щоб...

Вже й не доказала. Петро одвернувся. Та й що він міг сказати?... Кажу до нього:

— Петре! — як встанеш, сину, то вимий голівку. — Та я в заводі мився. — Що-то в заводі... я наставила літепло з мятою — виїсть тобі всяку нечисть. — Е, мамо! — обзивається — якби це мені перевернути вас на свою віру... — Перевертай! — Ось поведу вас на завод; побачите там картину: всі київські святі знеславлені. Тоді вже повірите. — Найшов чим перевертати! — Що то вони? І тебе, — одказую, — можна знеславити. А що-ж з того? Хіба од цього сонечко світити перестане, чи од заводу почне сходити?... чи може зорі вночі потемніють?... — З вами не збалакаєш... — Того-ж бо...

І побігла рядити мироносниць. Прикинула собі: Ониська, я, баба Іванчиха...

II.

Заскочила до Іванків — немає старої дома; десь бабує. А молодичка-московка, як почула про мироносниць, аж затремтіла од радости. —„Візьміть та візьміть, бабусю". Подумала собі: „Молода ти — не личить але тимпасом: Господь славу собі творить і через малу дитину". Одарка-ж і каже:

— Бог вам стежку до мене проказав. Так нездужаю, так нудьгую... Пильно глянула на мене: стражденна. А таке-ж миле, таке хороше та щире. Спитала — „Що-ж то з тобою, доню?"

—Була війна, була й революція, і спокій добрим людям прийшов, а про Михайла ані духу...

— Дасть Бог — повернеться.

—Ні, хай краще не вертається. Буду вам казати, як на сповіді. Мені вже й не соромно й не страшно. Виснажилась я. Чи пригадуєте, бабо, як копали шанці понад Дніпром, через Переправку та Козацьке? І я копала. Гарні були заробітки та й весело було. Копала-не копала, а впав мені в око один саперняк. Телень-белень — до себе на вареники покликала. Мати саме бабували у долинської Усті: на цілий тиждень вирядилися з дому. Наварила вареників, пляшку самогону на стіл — затулила вікна хустками. Наче з Михайлом.. На другий раз привів москалик товаришів, а я накликала московок. Мати знов десь бабували.

Неділь може через шість або й вісім здіймаю якось сорочку та глянь собі на груди. Що таке? Нанухмарилась од бліх? Ні. Лапаю пальцем: тіло як тіло, а перісте — наче латаття на ставу: такі вам рожевенькі кружальця под шкурою. Груди, живіт прямо обсипано, а на шиї — разок того кумедного намиста. Короста? Та ні. Тіло чисте зверху, а кружальця — з середини. Притлісиеш — нема, але вилазить знов. Полапала — полапала, подивувалась тай забула. Тільки нудьга мене взяла: вийду на город та гляну на всю нашу округу — не весело мені, щось серце скніє і наче важко мені ходити — в землю тягне... ні на їжу, ні до питва.

Мати якось і питають:

—Одарко, що це з тобою?! За тиждень так посунулась — хай Господь милує! За Михайлом сумуєш? Охо-хо-хо, де він, козак, поневіряється: чи за Україну бється, чи до комуни пристав, чи може погинув в полі без християнської покути? Хай легенько згадається, коли ще живий, а вже коли Господь його покликав до себе — царство йому небесне...

І захлипала стара. І я хлипаю, тільки з іншої причини.

— Чи то пристріт, чи дання, — кажу до матери, — світ мені в очах перевертається...

— Ой, Господи, заступи і помилуй! Біжи, дочко, до баби Кривобочихи: хай пошепче... І от пиріжечків однеси — забабованих... та й ту рябеньку качку візьми... І вклонись низенько.

Послухала матери — побігла до Кривобочихи. Привітна стара й така-ж ласкава та набоженна. Обдивилась мене та й питає: — „А чирячка якого не було?" — „А пригадай".

„Ні, наче не було". — „А пригадай".

— Пригадую: був чирячок.. та це й у такому місці... так наче вирвано нігтем... або дуже здряпнула. З неділю щось по було та й загоїлось саме. І нічим не гноїла — тепленькою водичкою щораз обмивала.

— От бачиш! — позіхнула Кривобочиха.

— А що-ж воно, бабо? Звідки?

— Ти хіба не знаєш?

— От хрест побий...

Кривобочиха прошепотіла мені в ухо:

— Пранці, моя дитино. Тепер, може, згадаєш звідки?

Як по голові ударила! Сіла я на ослін і заголосила. Згадала: макітра з варениками, саперняк... Тільки-ж і було, що двічі... і за це пранці... Закамяніла я. Чую: тихо бере мене за руку Кривобочиха і каже:

—Не тужи, дочко, та послухай мене. Нанесла війна багато лиха на нашу Україну... Всякого стерва перебувало...

— Бабусю рідненька,— благаю, — що хочте беріть, а тільки поможіть та нікому не кажіть. А то — в криницю...

— Чужа біда для мене тайна, моя дитино: заспокійся... Велику красу дав тобі Господь і велику наругу послав — для спасення твоєї душі... А, Боже-ж мій милосердний, скільки до мене ходить дівчаток і молодичок, парубків і чоловіків. Якби на твоє думали, став загатилиб... До фершала не йдуть, до Київа не їдуть — до баби Кривобочихи і не заможники, і куркулі та й лапацони*) з заводу навідуються... бо сам Господь веде їх до мене, для спасення їхньої душі; тіло — хворобі, аби душу спасти. Через страждання, дочко, люди проходять, як через огонь...

—Що-ж його в світі божому діяти?

— Од цієї хвороби немає ліків, як молитва... на вечірній зорі, на ранішній зорі, коли роса поїть землю, — молись. На схід сонця — на свою церкву —сто поклонів земних, на захід сонця, на русачівську церкву — сто поклонів земних. А їж, моя дитино, молоду редьку, що окроплена росою, та мед... А вийдеш на річку, молись: „Видибай, Боже, видибай". На небі знають, до кого ця молитва... Господь поверне тобі й красу змарнілу й душі стежку прокаже. Спасибі твоїй матері за пиріжечки, а тобі, дочко, за качечку...

Пішла я... Щось матері збрехала. Почала росяну редьку їсти з медом. Щоденно по двісті поклонів била. Наче полегчало. Веселіще мені на серці, іноді й на пісню потягне. Заспіваю... а серце як скрутнеться, а сльози як покотяться... Далі: почуваю — в горлі щось харчить, в роті наче сливи поприлипали. До вітру піду... Гнию. Живою гнию... А чула я, що найкраще помагає мироносна Марія Єгипетська... Вже як ця не поможе...

Скривилась Одарка і захолола. Чую, як тукотить її серце. Жде, що я скажу.

—І чи ти вгадаєш, сестро, що я сказала молодиці?

— Господь тебе знає...

Вівдя тихо-ласкаво глянула на Ониську: в тихих чорних очах, які берегли одвічну тугу й ніжність української женщини, полинула хвиля скорботи. Воскове обличчя освітилось ласкавим сумним посміхом. І наче передаючи таємницю, Вівдя, вагаючись, перекинула погляд через став, по роздолу, до заводу...

— Щось сталося зі мною несподіване. Чогось Петро мені встав в очах. Я твердо, наче чужим язиком сказала Одарці:

— Присоглашаю тебе в мироносниці...

Оговталась далі й додала: — Тільки, голубонько, щоб ніхто і не знав і не чув: будемо святити в Переправці криницю... А ти, покіль-що, занеси батюшці якусь там качку. Хвалити Господа, їх у вас повний двір. Щоб записали нас батюшка в мироносниці. А то-ж, сама знаєш, напреться бабів — і не приступиш...

Одарка вклонилась мені до землі, наче справжня мироносниця до гробу господнього. Аж ніяково мені стало.

Вже й не кажу тобі, Онисю, як вийшла я од Іванків. До того-ж боліло моє серце за наш горопашний нарід... Твоє лихо промайнуло... І молило серце: перенеси ти, Господи, всі скрути людські та на мої плечі тай покарай зараз...

(Дальше буде).

*) Литвини. — Авт.

НАЙНОВІЙШІ ТЕАТРАЛЬНІ КНИЖКИ З КРАЮ.

ТАЙНА, траґедія у 5-ти діях (9 осіб), Дмитро Николишин .... 40 ц.
СОФІЯ ГАЛЕЧКО, песа з життя У. С. С. в трох діях (6 осіб), Микола Угрин-Безгрішний ... 30 ц.
ПОЦІЛУНОК ЮДИ, песа на чотири дії (5 осіб), С. Бела .... 50 ц.
МІЩАНИ, драма на 5 дій (28 осіб), Волод. Мартиневич .... 35 ц.
ГРІХИ МОЛОДОСТИ(превесела комедія на 3. дії (12 осіб), Володимир Мартиневич .... 25 ц.
ДОСИДЖУВАЛА ПОСАГУ або ВЕСІЛЯ З ПОПРАВКАМИ, на 3 дії жарт зі співами і танцями (11 осіб), В. Мартиневич ..... 20 ц.
ПОТЕРЧУК, песа зі співами і танцями з народного життя (7 осіб), В. Мартиневич .... 35 ц.

Замовлення разом з належитістю слати:
„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ГУМЕНЮК І ЖУКОВСЬКИЙ.

І я твій батько, дитино, не дарую тя ні сріблом ні золотом, тільки тя дарую щастем, здоровлем, щобись була здорова як вода, весела як весна а богата як свята земля.

І я твоя мати, дитино, дарую тя щастем, здоровлем, доброю долею, а останні кінцеві слова, ця мати говорить крізь плач, і мимоволі слухаєш і сльози виступають до очей, бо в цей мент ми думкою полинули в рідне село, і бачимо наочно цей щирий плач матери, котра благословить рідну дочку й заразом її тратить, бо дочка йде за своїм чоловіком. Так говориться в рекорді, який співав наш талановитий музик, Гуменюк, з артистом Жуковським, під наголовком „Українське весілля".

Другий рекорд відіграє по мистецьки „Гуцулку", де смичок ритмічно ударяє об струни скрипки, а молодий буйний легінь, Гуцул, під такт співає: „Ходить Гуцул з Гуцулкою тай помежи вівці, коломийку виграває скочно на сопілці". Ця чарівна Гуцулка це так живого, але й вмерлого пірвалаб в танечний вир.

Третий з ряду йде рекорд: „Вівчар на сопілці". Цей рекорд теж так пречудно уложений, що майже всю чарівну природу Карпат зібрали висше згадані артисти й вложили в цей рекорд. Тут чуємо й соловейка й блеяння овець і цю вічно тужно-мельодійну трембіту й скрипку так, що здається, коли слухаєш те, то чуєш шум столітних ялиць Чорногори. Годі описати враження, яке цей рекорд викликує на слухача. Треба послухати сеї пісні; вона прямо відганяє шум филь чужинецького моря й слухача прямо несе на крилах рідних пісень у рідні сторони.

Дальше Жуковський дуже влучно відспівав Марусю, де він каже: „Марусю, Марусю і ще раз Марусю, я твоє личенько змалювати мушу. Змалювати мушу, на стіні повішу, щоби люде знали, що люблю Марусю". Тут добродій Жуковський вихвалює понад все українську красуню й обіцює навіть купити кожушину й червону спідницю її матусі, за це, що її вродила таку білолицю. Не місце тут вичисляти усі рекорди, які видали ці артисти. Я хотів лише звернути увагу шановних читачів, які наслідки приносить їх праця для нашої суспільности. Такого рода рекорди вважаю дуже корисними, особливо для нас, бо вони нас більше вяжуть з рідним краєм і збуджують в нас патріотичний настрій. Ми тоді чутливіще даємо жертви на рідний край. Для молодежи вони мають неабияке значіння, бо ці чаруючі пісні привязують їх більше до своїх батьків, як до міського брукового життя.

Коли я грав у себе одного разу весілля, сусідка, Словачка, слухаючи його, сказала: „Прі Бога жіваго, та скадзісте то достали". Я сказав де, і днесь почуєте в хаті кожного Словака й кожного Поляка ці чаруючі українські рекорди, і це неабиякий успіх для нас.

Булоби дуже пожаданим, щоби наші артисти видали рекорд, чи відспівали на рекорді поезію нашого безсмертного Івана Франка: „Вічний революціонер", композиції Дениса Січинського. Це бувби неабиякий успіх для нас.

Я пригадую собі, яке враження зробило на слухачів, коли на 25-літнім ювилею Франка, у Львові, відспівав хор цю пісню. Хором дириґував п. Людкевич. Колиб не вдалося відспівати сю пісню хором, то можна відспівати квартетом; спробувати можна і цеб було на вічну память Франкови.

Прикінци булоб прямо гріхом не згадати про співака Ділова. Він видав два рекорди, а іменно: „Ой Дніпре мій Дніпре" й „Гетьмани". Такого баса я рідко чув у своїм життю. У Ділова голос милий, виразний і симпатичний, що слухати хочеться ніч і день і не скучиться.

Де він співає „Ні Жида ні Ляха в степах України, дай то, Боже милий", або в „Гетьманах", то се так чаруючо йому виходить! Відспівав два рекорди й замовк, а нам хотілосяб почути ще кілька його пісень, як приміром думи козацькі, які так чарівно малював Шевченко.

В. Гасій, Трентон, Н. Дж.

ГЛЯНЬТЕ НА ЖИДІВ І ПОЛЯКІВ.

Добре зробило Обєднанне, що негайно видало відозву в справі допомоги потерпівшим від повені в Галичині. Біля Обєднання гуртується найбільш жертволюбиве наше громадянство і можна надіятися, що воно відгукнеться щиро і сим разом. Та сам поклик, ні статті нічого не поможуть, як наші люди по місцях не возьмуться сейчас до великої, пляново ратункової акції. Тут треба буде великої допомоги і її треба почати негайно орґанізувати. Це вже було би прямо нелюдскістю, колиб навіть та страшна катастрофа не зворушила найбільш заспалих. Це був би наш непростимимй гріх, колиб ми не вивязалися як слід з тої акції. Це бувби сором перед другими народами. Тому не ждім на дальші заклики і на принуку, а жертвуймо негайно. Гляньмо на Жидів. Ті вислали вже тепер на першу вістку про нещастє $15.000 для потерпівших Жидів в Галичині. Польська преса в Америці проголосила рівнож збірку на ратунок Галичини, як польської землі. Супроти цего ми, Українці, не можемо остати позаду наших національних ворогів, а мусимо всіми силами повести одну велику збіркову кампанію для помочі нещасним жертвам повені. Можливо, що навіть серед того горя будуть в нас ще такі осібняки, що схочуть з горя робити для себе якийсь політичний капітал, що будуть знова сваритися, куди і на які руки посилати ті гроші, яких ще не зібрали. Але на такі голоси уваги звертати не можна. Тут треба замкнути всяку дискусію, а братися до діла і збирати жертви.

Павло Дурбак.

СОЮЗОВЕ ТОВАРИСТВО ДЛЯ ПОТЕРПІВШИХ ВІД ПОВЕНІ.

Хто з нас не вчитувався в ті жахливі картини, які мали місце підчас виливу ріки Міссісіпі і хто з нас не бачив, з яким запалом в Америці розпочато сейчас ратункову акцію для потерпівших від повені. А тепер доходить до нас голос з рідної землі, що й її не минуло то страшне нещастє.

Нема тут довго над чим думати. Тут треба голодного нагодувати і ратувати від голодової смерти. Треба виняти з кишені центи і негайно їх вислати до краю. Таке мали на увазі члени нашого Товариства Запорожської Січи, від. 367 У. Н. Союза в Рачестер, Н. Й., які на місячнім мітінґу, який відбувся дня 13. вересня, вирішили виасиґнувати з каси $50 як жертву для цотерпівших від повені в Галичині. Кромі сего Товариство рішило переводити серед своїх членів на ту ціль місячну збірку через три місяці і всі ті жертви висилати до краю через Обєднанне в Филаделфії, Па.

Віримо, що наші Чесні Союзовці поступлять таксамо як члени нашого відділу та що поратуємо щедрою, братньою рукою щераз своїх братів в рідним краю.

П. Гринів,
з 367. в. УНС. в Рачестер, Н. Й.

ДЕСЬ ДАЛЕКО.

Десь далеко, кажуть люде,
Є країна, пишна, горда,
Кожний там живе щасливо
Держиморда, держиморда.
Там усяк говорить правду
Не підкупними словами...
Там за правду щира дяка
Батогами, батогаги!...

ЧОЛОВІК — ГАРМАТНА КУЛЯ.

Тепер нема нічого неможливого на світі, — до цього ми вже привикли. А однаково-ж є ще багато річей, що нас дивують, мало того, що видаються нам неймовірними. От, хочби той чоловік — гарматна куля, що продукується тепер в Берліні.

Називають його „жива ґраната", а правдиве його назвисько — Уґо Цакхіні. Походить з Перу, з південної Америки. Його брат, інжінір, забажав почисуватися чимнебудь на сцені чи на арені. Тому вступив до театру варєте. В часі одної акробатичної продукції впав з трапезу і зломав собі ногу. Мусів лежати через одинацять місяців у ліжку, а тоді мав час передумувати над всім можливим і неможливим. Захотілося йому получити якось свої технічні відомости з театром-варєте та видумати якусь сензацію, щоби захоплювати нею публику. Це йому вкінці вдалося. Він збудував таку гармату, що могла вистрілювати у воздух живого чоловіка. Його брат Уґо міг послужити йому за таку живу ґранату. Через 4 роки працювали вони безперервно, розчаровуючись часто тому, якби перевести в діло свою думку. І це їм вдалося. Від року вже обвозить інжинір свою „живу ґранату" та вистрілює свойого брата в повітря перед тисячною публикою. Сирія, Палестина, Єгипет, Портуґалія та Еспанія оглядали вже ці цікаві продукції. Тепер відбувають брати Цакхіні свою подорож по Европі.

У великому цирку Карла Гаґенбека, що перебуває тепер в Берліні, представилася „жива ґраната" широкій публиці в еспанській мові: „Маю честь вам представитися. Моє назвисько є Уґо Цакхіні, а називають мене „живою ґранатою". Сьогодня я покажу вам щось такого, що досі на цілому світі уважають найбільш сензаційним. Але ви матимете змогу сами це оцінити".

На арені поставлено яких 60 сотнарів важку гармату, якої люфа довга сім метрів, а отвір її має пятьдесять центиметрів в промірі. Тридцять людей було занятих через два дні, щоб уставити того великана на місці. Гармата готова до ужитку. Остання підготовка, напруження серед слухачів; ніхто не хоче направду вірити, щоби „продукція вдалася". Уґо у шкіряному одязі і металевій шапці входить на люфу і зникає в ній. Все як зачароване глядить в отвір гармати. Та невже його вистрілять?! Вкінці — вистріл — гук — хмара диму і „ґраната" робить великий лук у повітрі, перекидається і вскакує у наставлену сітку. „Ґраната" — це неушкоджений правдивий „Уґо". Обсипаний порохом, окружений ще хмаркою диму, скидає він шапку і кланяючись, дякує за гучні оплески публики.

Гармата інжиніра Цакхіні може вистрілити в повітря чоловіка на 35 метрів вгору. Але дуже можливо, що вдаться йому збудувати ще таку гармату, що можна буде вистрілити нею чоловіка на Марс. Що може бути в світі неможливого?

БОРОТЬБА З ТОРГОВЛЕЮ ЖІНКАМИ.

Боротьба з торговлею „живим товаром" провадиться останніми часами під еґідою і при допомозі спеціяльних органів Ліґи Народів. Комітет, вибраний свойого часу для прослідження цього питання, видав саме тепер справоздання, яке дозволяє вглянути в ці страшні відносини „цивілізації 20-го століття". Комітет мав з рамени Ліґи Народів обовязок уреґулювати спробу боротьби з торговлею жінками, як міжнародного питання. В році 1921 відбулася в Женеві конференція 34 держав, якої вислідом була умова, ратифікована всіми державами світа. До комісії входять делеґати поодиноких держав, представники деяких суспільних організацій (між иншими також міжн. союза для рівноправности жінки).

Комісія розпоряджає міліоновим буджетом і перевела працю в 28 краях і 112 містах.

В межах своєї праці довелося комісії стрінути з 6.500 типами, які мають звязок з міжнародною торговлею дівчатами. Відносно поширення торговлі не можна було зібрати — річ ясна — точних дат, стверджено лишень, що вони є у великих розмірах. Переважно продається „білі невільниці" в дуже молодім віці й найбільше з Европи до Америки. Торговлю переводиться або зовсім явно, або під покришкою заанґажовань до т. з. артистичних продукцій.

Займаються нею мужчини і жінки, посередники і власники публичних домів і, не маючи якоїсь спеціяльної орґанізації, удержують солідарно міжнародні звязки між собою. Головним джерелом попиту є публичні доми, які також вимінюють дівчат. Головні шляхи торговлі живим товаром провадять з Европи до Полудневої Америки, Єгипту й Північної Африки та до Індій.

Цілий ряд дівчат, заанґажованих буцімто до виступів артистичних або законтрактованих до праці, попадає до публичних домів. Після справоздання велике число цих нещасливих поповняє самогубство.

Велике число дівчат, які впали жертвою торговців живим товаром, походить з Польщі.

Що між ними не забракне і наших дівчат, які далися піддурити всяким аґентам — це певне. З Польщі вивозять дівчата або через Шлеськ до Німеччини і до Франції (обіцюючи їм там працю і заробіток) або через Данціґ до Полудневої Америки.

Справоздання подає також всякі середники боротьби, в першу черґу освідомлення й опіку над молодими дівчатами.

Підслухане.

Чоловік питає жінки:

— А що, стара, як помремо, кому лишимо наше добро?

— Звісно кому, нашим дітям.

— А як у нас не буде дітей?

— От дурний ти, не маєш що питати; як не буде дітей, то внуки заберуть!

ПОДЯКА.

Отсим складаю щиру подяку Укр. Н. Союзови, за його запомогу, якою допоміг мені вийти із тяжкого положення.

Моя недуга приневолила мене піддатись операції. Одначе та операція довела мене до більшого ще ослаблення як рівнож до більшого фінансового знищення.

Я думав, що вже ніхто не дасть мені помочі у тяжкім положенню. Однак я помилився, бо У. Н. Союз своєю щедрою рукою допоміг мені сумою $50. Ця велика людяність, з якою У. Н. Союз відноситься до своїх потребуючих поратунку членів приневолює мене до зложення сеї прилюдної подяки. Дякую рівнож і урядникам мого відділу за їхні старання в цілі виєднання для мене запомоги.

Тепер відзиваюся кількома словами до тих Українців, котрі ще не належать до У. Н. Союза, нехай вступають в ряди членів його, бо У. Н. Союз є тою ґранітною скалою, біля котрої повинні згуртуватися усі Українці, що жиють на американській землі.

Михайло Рибак.
Вунсакет, Р. Айленд.

УВАГА! — ЛУДЛОВ, МАСС.!

ЗАХОДОМ ТОВАРИСТВА ІМ. ІВАНА ФРАНКА, відділ 253 Укр. Нар. Союза

— відбудеться —

ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 24. ВЕРЕСНЯ 1927

Початок о годині 6-ій вечер.
Вступ 50 центів.

На бали буде приґравати орхестра з Голийок.

Дохід з забави призначений на українську школу в Лудлов.

Проситься всіх до численної участи; хто прийде, певно не пожалує. 218

Комітет.

Господиня (до вуличника): Чомуж ви не працюєте, коли ви голодні?

Вуличник: Та я, пані, пробував раз працювати, але ще більше зголоднів.

OKeh ELECTRIC

НОВІ РЕКОРДИ
УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО КВАРТЕТУ.

1. **ЗА ТЕБЕ, УКРАЇНО** — муз. Людкевича
2. **ГЕЙ НУ, ХЛОПЦІ, ДО ЗБРОЇ** — аранж. Углицького

Нумер 15547.

„За Тебе, Україно". Цей гимн, що надіслав до нас професор львівської консерваторії п. Людкевич, спеціяльно написаний для американських Українців, чудово і красиво скомпонований, а Укр. Нац. Квартет відспівав його на рекорд з орхестрою — знаменито. Музику для орхестри написав професор П. Углицький. Починається цей Гимн баритоновим сольом, яке відспівав відомий всім співак п. Ординський.

„Гей ну, хлопці, до зброї", козацька старовинна пісня. Музику для орхестри аранжував професор П. Углицький. Чудово відспівано і слухаючи цю пісню мимо волі пригадується наше славне козацтво, що на конях їде далеко в похід битись з ворогом... Богато мрій надає ця пісня. Ця рекорда дійсно є красою нашої музики і нашого мистецтва і повинна бути в кожній хаті, хто має чи не має фоноґраф.

„ЧУМАКИ", аранж. П. Углицкого.
„ПРОМЕТЕЙ", муз. К. Стеценка.

Ця нова рекорда відспівана відомими співаками Українського Національного Хору Ол. Кошиця — Ординським, Гребенецьким, Давиденком, Щитом. Хто не чув „Прометея" коли цей квартет співав скрізь по концертах, то зайдіть до „Січового Базару" і послухайте. Його зміст нагадує нам про долю нашої Неньки. Друга пісня „У Києві на риночку" відома всім і музику для неї спеціяльно аранжував професор Павло Углицкий з Харкова і який зараз перебуває у Ню Йорку де провадить спів з цим квартетом. Відспівано цю рекорду по мистецьки і хто мае фоноґраф, той може дістати цю рекорду у нас. **(Okeh—N. 15545).**

Друга рекорда — **Тенор Давиденко** відспівав свої гумористичні пісні, а також дует з п-нею Стеценко. Обидва співаки Хору Кошиця, а п. сестра композ. К. Стеценка, що написав „Прометея". П. Давиденко богато разів виступав на українських концертах зі своїми піснями і скрізь мав великий успіх. Так хто памятає, той замовить і цю рекорду. **(Okeh—N. 15546).**

Одна найновійша рекорда, котра буде осолодою в кождій хаті, є рекорда

15541 Колиб мені, Господи
Карі очи, — Марії Машир.

Друга дуже гарна нова рекорда є:

15542 О Україно
Ой видно село — М. Зазуляка.

В Січовім Базарі також все можна почути рекорди українського Шаляпіна — Г. Шандровського. Ось вони:

15538 Ой Дніпре мій, Дніпре
Я в чужині загибаю.

15539 Коли розлучаються двоє
Де ти бродиш.

Инші рекорди, котрі варта мати:

15540 Український танець
Гандзя, полька — Мандоліни

15534 Ой чомуж я не такий
Як зачую коломийку — Гуменюк.

15535 Ой я собі козак лепкий.
А я тоє дівча люблю. — Гуменюк.

15533 Червона Калина
Тропак — М. Зазуляк.

З великою радостю подаємо до відома, що ВЖЕ ВИЙШЛА нова рекорда, на котру так довго всі очікували, котру відспівав квартет з хору Кошиця.

15543 Чуєш, брате мій
Ой луснув обруч.

Обі пісні, досконалий концерт, пісня сумна і весела.

За всілякими рекордами заходіть і пишіть до Січового Базару. Січовий Базар, це українське підприємство, котре, як і другі Українці, дбає про моральне й матеріяльне піднесення свого народу. Заходіть до нас: 117-22

SICHOWY BAZAR, 32-34 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

ПОВІДОМЛЕННЯ: Дня 24. вересня Січовий Базар отвирає новий обширний стор **103 Аве. А.** З тої нагоди **через два дні, 24. і 25. сего місяця,** для своїх костумерів Заряд **приготує ріжні несподіванки.** Між иншими славна орхестра П. Гуменюка буде приґравати для танців. Артисти з Хору Кошиця, М. Зазуляк, Евген Жуковський, панна Красновська також будуть присутні і будуть забавляти гостей. (Січовий Базар, попри стор, має обширну салю спеціяльно для ріжних оказій; там може легко танцювати 100 пар). На це свято отворення нового великого стору, заряд запрашає всіх своїх костумерів, як з Ню Йорку, так і околиці. Хто мав охоту коли небудь приїхати до Ню Йорку з провінції, а не мав до кого, тепер має. Огляньте Ню Йорк і запізнайтеся з людьми, з котрими варта запізнатися.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць серпень 1927 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Шубик Іван.
В. 5. Доцик Іван.
В. 7. Сташіцький Іван.
В. 16. Сивенька Теодора, Смолій Розалія.
В. 18. Ґздик Василь, Бомба Марія.
В. 28. Кульбаба Іван, Кульбаба Катерина.
В. 29. Янощак Михайло.
В. 33. Дудик Анна.
В. 38. Кутащинець Феня.
В. 39. Гусак Михайло, Гусак Емілія, Тіктор Петро.
В. 44. Льокай Генрик, Льокай Марія.
В. 50. Сосяк Василь.
В. 57. Мазур Анна.
В. 58. Книгніцька Олена.
В. 59. Гошовська Анна.
В. 63. Вархоляк Олекса.
В. 70. Туринчак Михайло.
В. 72. Лукас Вікторія.
В. 76. Вельгус Юрій, Бузець Марія.
В. 77. Мацелюх Василь.
В. 91. Котюк Емілія, Ґальчак Анна.
В. 96. Годик Дмитро.
В. 97. Марчук Марія, Мельник Марія, Нестор Параня.
В. 102. Сенчина Еленора.
В. 127. Сукмановський Іван.
В. 136. Дичка Броніслава.
В. 138. Саламаха Іван.
В. 143. Дидяк Ева.
В. 145. Бойців Василь.
В. 147. Бішко Анна, Лобусь Марія, Волянська Марія, Войтович Катерина.
В. 161. Криса Марія.
В. 170. Сосніцький Микола.
В. 177. Чех Йосиф.
В. 181. Шевчук Ольга, Шевчук Микола, Лановий Франко.
В. 187. Кокінда Михайло.
В. 193. Рущак Ілько, Рущак Сарафина.
В. 212. Царик Анна.
В. 228. Юренко Марія.
В. 239. Волос Іван.
В. 247. Гринишин Іван, Івашко Василь, Малковський Михайло.
В. 267. Хоптяний Іван.
В. 270. Осьміловська Параскевія.
В. 271. Гулька Марія.
В. 276. Фінковят Михайло, Мендак Григорій, Мендак Марія.
В. 282. Бюро Катерина.
В. 283. Ґазар Марія.
В. 288. Луцук Семен.
В. 289. Байдак Іван, Байдак Катерина, Войтович Василь, Войтович Федор.
В. 291. Сидорко Григорій.
В. 292. Длугаш Володимир.
В. 312. Голуб Атанас.
В. 334. Гаврилюк Іван, Захарчук Василь.
В. 338. Марич Катерина.
В. 341. Антоношин Михайло.
В. 344. Камер Іван, Кухарська Марія, Когут Іван.
В. 351. Удут Мирослава.
В. 358. Ціхоцька Зофія, Рідзирайло Зофія.
В. 359. Мічел Зузанна, Дутка Стефан.
В. 360. Костюк Павло.
В. 361. Николин Григорій, Галайко Іван.
В. 362. Кундіра Василь, Закутинська Анна.
В. 364. Кравчук Стефан, Кравчук Марія, Савка Марія.
В. 365. Шкурат Михайло, Рапавий Федор, Німець Ілько.
В. 370. Завадський Данило.
В. 371. Стодольський Михайло.
В. 385. Віценто Іван.
В. 388. Соломчак Розалія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 18. Боджінський Стефан, Башта Марія.
В. 38. Юськів Анна.
В. 63. Маховський Петро.
В. 66. Лешко Іван.
В. 69. Бобик Михайло.
В. 81. Ціпий Іван, Будагазій Андрій.
В. 85. Ницак Василь, Смереканич Павло, Пойко Іван, Мадай Марія, Мадай Василь.
В. 86. Білас Іван, Білас Анна.
В. 95. Кобрин Михайло.
В. 132. Баховський Іван.
В. 138. Коропатва Анна.
В. 142. Москаль Роман.
В. 156. Грищук Йосиф, Грищук Анастазія.
В. 157. Гайдук Олекса.
В. 158. Шішко Сильвестер, Шішко Розалія.
В. 192. Гузар Стефан.
В. 196. Лещин Василь.
В. 217. Олійник Ілько, Нищук Ілько.
В. 222. Каспяр Гарасим.
В. 229. Бойко Стефан.
В. 230. Приядь Дмитро.
В. 235. Вільчак Марія, Андриц Юрій, Вульчак Григорій.
В. 237. Житник Марія, Пірс Анна, Кобилянський Михайло, Житник Іван.
В. 238. Панкевич Олекса, Ставничий Ілько, Камінська Татіянна, Давискиба Андрій, Бербеліцький Йосиф, Бербеліцька Агафія.
В. 266. Горинон Лев.
В. 268. Громяк Михайло.
В. 269. Цірупа Теодор, Білоус Василь, Петрик Стефан, Петрик Зофія, Мудрик Іван, Руда Марія, Рудий Дмитро.
В. 277. Фуярчик Тимко.
В. 282. Митар Григорій.
В. 292. Стефаняк Ілько.
В. 295. Хорощак Йосиф, Хорощак Стефан.
В. 296. Беднарчук Михайло, Беднарчук Анна.
В. 304. Рутник Петро, Новак Михайло.
В. 316. Братусь Дмитро.
В. 340. Куречко Іван, Куречко Ірина.
В. 358. Адамович Стелла.
В. 363. Піндур Стефан, Волошин Микола.
В. 384. Кушіль Андрій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 13. Олексишин Яків.
В. 38. Михаліцький Григорій, Михаліцька Мелянія.
В. 44. Шелок Андрій.
В. 76. Мазій Марія.
В. 97. Грубяк Мих., Ґрубяк Костка.
В. 158. Цинко Михайло.
В. 163. Банах Іван.
В. 179. Ґрешків Марія, Ґрешків Йосиф.
В. 197. Лазарів Йосиф.
В. 217. Петрів Настя.
В. 237. Перчак Дмитро.
В. 292. Чистух Семен.
В. 302. Квасниця Анастазія.
В. 306. Воробець Юрко, Ошуст Іван.
В. 312. Фецак Теодор, Фецак Марія.
В. 327. Катола Михайло, Лесів Михайло.
В. 335. Гуцул Микола.
В. 342. Бобенчик Василь, Чубатій Олекса, Якимів Іван, Кіц Петро, Кіц Катерина, Кіча Юлія, Коза Яків, Бобенчак Катерина, Якимів Анна.
В. 358. Стойка Михаліна.
В. 361. Румар Петро.
В. 372. Когут Андрій.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 10. Ганас Микола.
В. 16. Амброзевич Йосиф.
В. 31. Трохимович Василь, Трохимович Елисавета.
В. 34. Бендирський Іван, Камінський Іван.
В. 37. Чігер Марія.
В. 43. Малинчак Лешко, Малинчак Петро.
В. 44. Постич Вінцентій, Постич Катерина.
В. 45. Думанський Роман, Думанська Стефанія.
В. 59. Чупор Олена.
В. 61. Маркович Іван.
В. 65. Шийка Іван.
В. 69. Пліс Йосиф, Пліс Магда.
В. 72. Когут Іван, Пасічник Григорій, Когут Розалія, Ласкос Іван.
В. 76. Биндюга Олекса, Биндюга Анастазія, Вибудовський Адам, Матвіїшин Лукаш.
В. 77. Філіц Микола, Букса Іван.
В. 80. Кирніцька Магдалина, Кирніцька Теодора, Лазорчик Анна, Лазорчик Михайло.
В. 81. Вітовський Михайло.
В. 84. Дутко Анна.
В. 85. Мамрич Марія.
В. 93. Кот Григорій.
В. 94. Погрибєник Семен, Білик Василь, Білик Ядвіґа, Деркач Антін.
В. 98. Демянчик Іван.
В. 102. Любінський Михайло.
В. 105. Ниджик Іван, Богачевський Володимир.
В. 109. Звірек Михайло, Звірек Анна.
В. 113. Лукач Іван.
В. 114. Ковач Василь, Ковач Юлія, Гайдук Емма, Гайдук Стефан.
В. 129. Бойко Роман, Пазан Григорій.
В. 136. Левицький Василь.
В. 139. Іванюк Йосафат.
В. 149. Канцар Іван.
В. 150. Соколовська Розалія.
В. 158. Тимо Олекса, Тимо Катерина, Корчинський Василь, Корчинська Зофія, Мельник Домінік.
В. 161. Греченюк Денис.
В. 170. Фурка Катерина.
В. 175. Житка Йосиф, Павлюк Юрій.
В. 176. Морозовська Стефанія, Морозовський Омелян.
В. 179. Чулик Михайло, Дутко Михайло.
В. 192. Дмитрів Роман.
В. 193. Корніцький Петро.
В. 200. Лата Григорій.
В. 206. Бурак Параскевія.
В. 208. Павлишин Яків.
В. 217. Ганущак Микола, Ганущак Юлія.
В. 219. Дармограй Стефан.
В. 221. Ґенсьорський Стефан, Ґенсьорська Катерина.
В. 223. Добіш Іван.
В. 235. Цеплий Павло, Керничка Вікторія.
В. 243. Біняв Владислав, Грабінський Дмитро.
В. 245. Іванечко Іван, Калат Григорій.
В. 247. Хрущ Павло.
В. 248. Берґацький Іван.
В. 266. [illegible]итльований Іван, Терпляк Петро.
В. 268. Ґемза Йосиф, Євчин Василь.
В. 270. Васько Петро, Васько Іван.
В. 271. Гулька Марія.
В. 276. Дністрян Семен, Дністрян Каролина, Новіцький Іван, Череп Теодор.
В. 281. Павлів Іван.
В. 292. Стисловська Розалія.
В. 296. Коціпак Стефан.
В. 298. Серетний Йосиф.
В. 304. Вагрів Семен.
В. 319. Проняк Марія.
В. 320. Шпатура Іван.
В. 324. Филипчук Анна.
В. 332. Кушмілер Валентин.
В. 336. Потюк Василь, Левицький Михайло, Гладиш Петро, Гладиш Юлія.
В. 338. Федорчак Стефан, Федорчак Марія.
В. 344. Радванський Михайло, Когут Франко.
В. 352. Пасека Павло.
В. 354. Фрас Іван.
В. 359. Кардинал Текля.
В. 360. Дмитрук Михайло, Фицик Михайло.
В. 365. Бартнік Яків, Волошин Василь.
В. 367. Пукіш Прокіп.
В. 388. Матковська Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Перчак Дмитро.
В. 34. Рой Микола.
В. 36. Петрів Настя.
В. 45. Крутий Стефан.
В. 50. Лазарів Йосиф, Ґрешків Йосиф, Ґрешків Марія.
В. 66. Лешко Іван.
В. 73. Брикович Лев.
В. 111. Гуцул Микола.
В. 133. Мельничук Василь.
В. 144. Вуйцевич Михайло, Андрусів Катерина.
В. 160. Катола Михайло, Лесів Михайло.
В. 179. Ґолдак Анна, Щупляк Параня.
В. 182. Клипка Михайло, Клипка Анна.
В. 183. Ґрубяк Михайло, Ґрубяк Костка.
В. 197. Шалапій Василь, Шалапій Катерина.
В. 204. Римар Петро.
В. 206. Слободян Анастазія.
В. 209. Бобенчак Василь, Кіц Петро, Якимів Іван, Кіц Катерина, Кіча Юлія, Коза Яків, Чубатий Олекса, Бобенчак Катерина, Якимів Анна.
В. 210. Кочут Андрій.
В. 213. Ошуст Іван, Воробець Юрій.
В. 248. Мартинюк Петро.
В. 277. Данилюк Андрій.
В. 282. Солтис Василь.
В. 342. Олійник Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 7. Сташицька Анна.
В. 18. Садовський Олекса.
В. 23. Шуран Фотина.
В. 28. Онушканич Тимко.
В. 40. Волошин Лука.
В. 63. Келяр Анна.
В. 73. Хрущ Стах.
В. 113. Лехман Юрій.
В. 170. Кугіль Василь.
В. 254. Вовк Петро.
В. 293. Чоподайло Григорій.
В. 296. Боднарчук Параска.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця серпня 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19.784
В місяцю серпни 1927 р. принято нових	101
В місяцю серпни 1927 р. принято наново	69
В місяцю серпни 1927 р. принято з переступними листами	35
В місяцю серпни 1927 р. принято з инших кляс обезпечення	9
Разом	19.998
В місяцю серпни 1927 р. суспендовано	128
В місяцю серпни 1927 р. відійшли з переступ. листами	41
В місяцю серпни 1927 р. відійшли до інших кляс обезп.	9
В місяцю серпни 1927 померли	12
Разом	190
З кінцем місяця серпня 1927 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19.808

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	13
В клясі А.	на $ 250	403
В клясі А.А.	на $ 500	5.760
В клясі В.	на $ 750	895
В клясі С.	на $1000	12.249
В клясі В.В.	на $1500	250
В клясі С.С.	на $2000	71

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	30
В клясі О-1000	на $1000	19
В клясі О-1500	на $1500	2
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	18
В клясі Р-1000	на $1000	32
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	1
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	28
В клясі Е-1000	на $1000	32
В клясі Е-1500	на $1500	2
В клясі Е-2000	на $2000	2
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
	Разом	19.808

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 17. Горак Марія, Горак Анна, Горак Анастазія, Горак Іван, Кораницький Михайло, Кораницька Марія, Кораницька Катерина, Кораницька Анна, Терлицька Анна, Терлицький Михайло, Терлицька Катерина, Терлицький Іван.
В. 24. Мичаковський Іван, Мичаковська Анна.
В. 38. Куташинець Марія, Куташинець Анна, Наміcняк Андрій.
В. 44. Бойко Стефан.
В. 53. Климко Володимир.
В. 59. Будник Стефанія.
В. 60. Марціновський Франко, Марціновська Анна, Марціновський Іван, Марціновський Пилип, Олійник Михайло.
В. 72. Курач Катерина.
В. 83. Маланюк Михайло.
В. 91. Кубант Анна, Кубант Марія.
В. 94. Кручківська Анастазія, Кручківський Іван.
В. 95. Гурин Франко, Гурин Ґеновефа.
В. 120. Пудик Михайло.
В. 123. Гусениця Марія, Гусениця Стефан, Гусениця Василь, Гусениця Олена, Гусениця Катерина, Гусениця Петро.
В. 136. Дичко Анна.
В. 142. Бутинець Андрій, Левчак Ів.
В. 146. Хомяк Микола.
В. 155. Ковальський Йосиф.
В. 161. Криса Василь.
В. 191. Дримух Михайло, Дримух Іван, Дримух Ольга, Дримух Петро.
В. 203. Корнова Марія, Корнова Стефан, Корнова Василь, Корнова Микола, Корнова Юлія.
В. 232. Пандрак Іван.
В. 235. Денко Михайло.
В. 239. Ковальчик Анна, Криско Іван, Нагірна Олена, Нагірна Ірина.
В. 247. Цицик Анна, Качмар Катерина.
В. 252. Гузар Анна, Гузар Олена, Іващук Омелян.
В. 258. Мудрик Петро.
В. 259. Бардаховський Стефан, Бардаховська Йосифа, Бардаховський Петро, Гірняк Володимир, Скородинська Марія.
В. 273. Ницко Іван, Ницко Йосиф.
В. 276. Бахур Владик, Васильчик Олекса, Васильчик Ольга.
В. 283. Щербій Володимир.
В. 292. Черевешко Йосиф.
В. 312. Савчак Іван.
В. 333. Волос Іван, Волос Катерина, Волос Михайло, Волос Анастазія.
В. 338. Маґац Іван, Маґац Юрій, Маґац Катерина, Маґац Михайло.
В. 341. Кіба Стах, Кіба Анна, Кіба Розалія.
В. 347. Горінь Микола.
В. 359. Мічел Бланч, Шумило Михайло.
В. 360. Костюк Анна, Костюк Іван, Критович Іван, Критович Марія, Критович Михайло, Критович Стефан.
В. 363. Пилипів Стах.
В. 364. Роборецький Василь, Малко Михайло.
В. 365. Матчак Анна.
В. 384. Яворський Володимир.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 18. Башта Олена, Павук Анна.
В. 85. Мадай Марія, Мадай Андрій, Мадай Василь, Мадай Іван.
В. 128. Савчин Ілько, Савчин Іван, Савчин Григорій, Савчин Стефан, Савчин Зофія.
В. 132. Баховський Володимир, Баховська Марія, Баховський Михайло, Баховська Юлія, Баховська Ольга.
В. 158. Шішко Павло.
В. 237. Житняк Йосиф, Житняк Олена, Житняк Зофія, Житняк Антін.
В. 269. Петрик Марія, Петрик Богдан, Петрик Анна, Петрик Теодор, Петрик Іван, Петрик Петро, Петрик Михайло, Рудий Петро.
В. 341. Цубикайло Анна, Цубикайло Іван.
В. 384. Кошіль Анна, Кошіль Марія, Кошіль Григорій, Кошіль Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 38. Михаліцький Теодор.
В. 65. Ґарбовський Михайло, Ґарбовська Марія.
В. 76. Мазій Олена, Мазій Анна, Мазій Стефанія.
В. 97. Грубяк Анна, Ґрубяк Франя.
В. 197. Ґрешків Василь, Ґрешків Анна, Ґрешків Йосиф, Ґрешків Михайло, Ґрешків Іван, Ґрешків Ева.
В. 312. Фецак Михайло, Фецак Іван, Фецак Йосиф, Фецак Андрій, Фецак Петро, Фецак Марія.
В. 327. Катола Іван, Катола Зофія, Катола Володимир, Катола Петро.
В. 342. Якимів Василь, Якимів Олена, Якимів Наталка, Якимів Ірина, Якимів Анна, Кіц Марія, Кіц Ольга, Кіц Михайло, Кіц Йосиф, Кіц Іван, Кіц Василь.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 41. Ропицька Юлія.
В. 76. Бундюга Михайло, Бундюга Анна.
В. 80. Кирніцький Антін, Кирніцька Анна, Кирніцька Анастазія, Лазорчик Йоанна, Лазорчик Олена, Лазорчик Маргарета.
В. 96. Василик Павлина, Василик Іван, Василик Михайло, Василик Василь, Василик Анна.
В. 102. Любінська Катерина, Любінська Розалія.
В. 105. Богачевський Богдан, Богачевський Стефан.
В. 109. Звірек Іван, Звірек Йосиф, Звірек Олена, Звірек Володимир, Звірек Павло.
В. 114. Ковач Іван.
В. 132. Білінська Маргарета.
В. 206. Бурак Анна.
В. 217. Ганущак Катерина.
В. 219. Дармограй Віктор, Дармограй Ольга, Дармограй Богдан, Дармограй Мирослав.
В. 221. Ґенсьорська Анна, Ґенсьорський Григорій, Ґенсьорська Стефанія, Ґенсьорський Семен.
В. 229. Полко Іван, Полко Михайло, Полко Анна, Полко Франко.
В. 235. Андриц Михайло, Андриц Антін, Андриц Іван.
В. 250. Сленк Юлія, Сленк Франко, Сленк Іван, Сленк Олена.
В. 270. Васько Анна, Васько Михайло, Васько Іван, Васько Ева.
В. 316. Кіценко Зофія, Кіценко Іван, Кіценко Володимир.
В. 332. Кушмідер Йосифа, Кушмідер Сташко, Кушмідер Войтко, Кушмідер Валко, Кушмідер Володислав.
В. 336. Гладиш Олекса, Гладиш Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Ґарбовський Михайло, Ґарбовська Марія.
В. 34. Рой Михайло.
В. 50. Ґрешків Василь, Ґрешків Анна, Ґрешків Йосиф, Ґрешків Михайло, Ґрешків Іван, Ґрешків Ева.
В. 160. Катола Іван, Катола Зофія, Катола Володимир, Катола Петро.
В. 182. Клипка Надя.
В. 282. Слободян Микола.
В. 309. Якимів Василь, Якимів Олена, Якимів Наталка, Якимів Анна, Якимів Ірина, Кіц Марія, Кіц Ольга, Кіц Михайло, Кіц Йосиф, Кіц Іван, Кіц Василь.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 146. Хомяк Микола.
В. 239. Ковальчик Анна.
В. 364. Малко Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 7. Сташіцький Іван.
В. 63. Маховська Марія, Тичик Василь.
В. 91. Ґальчак Анна, Котюк Емілія.
В. 102. Сенчина Леонора.
В. 113. Куземчак Іван.
В. 133. Ґладун Василь.
В. 147. Бішко Анна, Лобас Марія, Войтович Катерина, Волянська Марія.
В. 165. Демкович Михайло.
В. 181. Шевчук Микола, Лановий Франко, Шевчук Ольга.
В. 239. Волос Іван.
В. 247. Гринишин Іван.
В. 314. Стець Анна.
В. 338. Марич Катерина.
В. 341. Антонишин Михайло.
В. 351. Яцусь Мирослава.
В. 362. Закутинська Анна.
В. 385. Віцентий Іван.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 364. Жолкевський Тимко.
В. 369. Мазепа Марія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця серпня 1927 в У. Н. Союзі було дітий чл.6	12.209
В місяцю серпни 1927 р. принято нових	105
В місяцю серпни 1927 р. принято наново	35
В місяцю серпни 1927 р. принято з переступними листами	35
Разом	12.384
В місяцю серпни 1927 р. суспендовано	64
В місяцю серпни 1927 р. відійшли з переступними листами	26
В місяцю серпни 1927 р. відійшли до повнолітних членів	24
В місяцю серпне 1927 померли	2
Разом	116
З кінцем місяця серпня 1927 р. в У. Н. Союзі було дітий чл.	12.268

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	11.666
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	602
Разом	12.268

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця серпня 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	31.993
В місяцю серпни 1927 р. прибуло повнолітних членів	24
В місяцю серпни 1927 р. прибуло дітий членів	59
З кінцем місяця серпня 1927 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	32.076

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць серпень 1927 р. як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (вересня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця вересня 1927, то в жовтни 1927 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ні знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци серпни 1927 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци вересни 1927 р., бо на другий місяць, то є в жовтни 1927 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ЗЕМЛЯ МОЖЕ ВИЖИВИТИ ВІСІМ МІЛІЯРДІВ ЛЮДЕЙ.

Загально думають, що небаром буде забогато людей на землі. Берлінський ґеограф Альбрехт Пенк каже, що теперішне число мешканців землі є лише малою частиною того населення, яке земля може вижививити і помістити. Теперішне населення землі виносить 1,800 міліонів душ, але Пенк твердить, що на землі може жити 8,000 міліонів людей. Отже теперішне число населення творять лише 20 проц. можливого максимум. Славний ґеограф Альойзій Фішер, який справджував обчислення Пенка, прийшов до інакших висліді́в. На його думку максимальне число населенне могло би виносити лише 6,200 міліонів. І Пенк і Фішер є думки, що Европа є вже на границі перелюднення. В Европі є тепер 460,000,000 мешканців. Фішер каже, що Европа може виживити найбільше 560 міліонів. Інакше є в інших частях світа. В Азії жиє тепер 1030 міліонів людей, замісць 1,500 зглядно 1,700, які, по обрахункам Фішера і Пенка, могли би там жити. В Азії число населення дійшло вже до 72 процент можливого населення. Африка й Австралія є тими частями світа, в яких перелюднення може щойно наступити у фантастичній будучині. Тут є ще величезні простори, які ждуть людської праці і можуть цю працю відповідно винагородити. В Африці є 140 міл. людей, а по обрахункам Пенка могло би там жити 2,300 міліонів. Фішер подає максимум населення Африки на 1,500 міліонів душ. Ще корисніші умовини для будучини є в Австралії. По обрахункам Пенка в Австралії могло би жити стільки людей, що тепер в Европі, а тимчасом в Австралії жиє всього 8 міл. людей. В Північній Америці справа представляється меньше корисно, бо іміграція спричинила вже деякі відхилення в економічних відносинах. Пенк подає максимальне число, яке могло би вижити в Півчічній Америці, на 1,100 міліонів, а Фішер на 800 міліонів. Тепер жиє в Півн. Америці 145 міл. До сто літ виеміґрувало до Півн. Америки зі самої Европи 31 міл. людей, а з Азії 6 міліонів.

Сонні привиди собак.

Славний старинний фільозоф Аристотель твердив, що собаки мають також сни, подібно як люде, а своє твердження попирав тим, що пси у сні гавкають.

ВОНИ САМІ ВИБРАЛИ.

P. Lorillard Компанія найстарша фабрика цигареток, понад 167 літ, питала тисячі а тисячі курців за послідний рік і пів, що вони властиво люблять в цигаретці. Вони відповідали, тисячі їх відповідало. Відтак Компанія вложила в них цілий свій 167-літний досвід і по ріжних спробах трафила на змішку, котра є найбільшою, яку колинебудь вживано до цигаретки. Є се цигаретка, яку зроблено на ваше замовлення без кашлю у цілому вагоні. Їх названо Old Gold тому, щоби висказати їх якість. Old Gold се цигаретка, котру можете курити рано, в полудне і вечер без обави іритації горла або щипання в язик. Читайте оголошення Old Gold в нашій часописи. Витніть їх і заховайте, вони дадуть повно сміху і вдоволення для вас і ваших знакомих. Оголошення сі поміщуються в нашій часописи.

Телефон: Gramercy 5881.

Др. К. Д. БІЛИК
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР І ХІРУРГ.
ЕЛЕКТРИЧНІ ПРИРЯДИ.
Урядові години: від 12. до 1-ої, від 6. до 8-ої і після умови.
311 E. 18th ST., NEW YORK CITY

DR. M. SMITH
Переніс свій офіс під ч.
83 E. 7th ST. (межи 1. а 2. Евнею)
NEW YORK, N. Y.
Урядові години: 9—10; 12—2; 6—8.
Tel. Orchard 6072.

ХРОНІЧНІ НЕДУГИ МУЩИН І ЖЕНЩИН
лічу успішно найновійшими методами.
Помагаю скоро в ріжних кровних недугах, нервових і шкірних, хронічні нарости, загальне ослабленне, міхура, нирок, мочеві недомагання, ревматизм, жолудок, внутрішні хороби та груди. Без ріжниці, як довго хоруєте, я можу помочи вам. Оплати уміркувані. Оглядини пацієнта переводжу особисто.
Поради і оглядини дармо.
DR. ZINS
Спеціяліста. Основ. 28 літ
110 EAST 16th ST. N. Y.
межи 4th Ave. & Irvington Pl.
Денно: 9—8 веч. Неділі: 9—4 попол.

ВІДОЗВА ДО ОДНОСЕЛЬЧАН СЕЛА ЖУХОВА.

Дорогі Браття!

Ми отримали лист Ваш адресований до Михайла Маречка. Ваш лист справив нам велику радість, з причини обітниці висилки 100 долярів. Що за радість у наших читальників, а заздрість і здивування у наших противників. Дорогі Браття! Ми так робимо, як Ви нас поучаєте, що з противниками обходимося дуже чемно й з терпеливостю. Та маємо надію, що вони пізніше зрозуміють, що вони зле чинять. Тільки, на жаль, нас ще за мало; на нас кількох є за богато праці. Найбільше працює Аматорський Кружок; у свята також будуть грати представлення. Будову читальні зачнемо зараз по святах. Тепер ми ще застановляємося над тим, чи нам купувати цеглу, чи дерево, бо не знаємо, яка буде поміч від Вас дорогі Браття. Крім читальні нам треба грошей на свій власний склеп „кооперативу". Вже досить нам жидівських визисків. На склеп ужиємо гроші з Аматорського Кружка, яких досі маємо 300 зл. Також у Ожанні будують читальню, але вони мають своє дерево, то їм лекше її збудувати.

Дорогі Браття, ми радимо Вам пренумерувати собі газету „Свободу", а з неї богато довідаєтеся про наш край і про просвітний рух. Більше не пишемо, лише здоровимо Вас і желаємо добрих успіхів. Жертви просимо слати на адресу нашого священика: Уряд парохіяльний у Кирилівці, або на адресу: Читальня Просвіти в Жухові.

Дорогі Товариші!

Велику радість справили нам американські часописи, а головно улюблена нами „Свобода", у котрій в числі 148 є зазив до наших односельчан, і **виказ жертв.** Велика честь за се жертводавцям. Їх імена й жертви будуть поміщені за склом й останутъ дорогою памяткою для наших членів. Просимо Вас горячо присилайте нам часто Вашу улюблену „Свободу". Вона є дуже поучаюча й зрозуміла для всіх. Наш милий гість і участник нашої праці Панько Пульчак оставив нас, по коротків побуті, й повертає до Вас. Дай йому Боже як найліпших успіхів і сил до дальшої боротьби з темнотою; остане по нім на всегда милий спомин. Відтепер довідаєтеся про все. У нас тепер припинена праця в читальні аж до осени. Надійшов час збору землеплодів. Пізнійше праця наша буде провадитися. Ми провадимо завзяту боротьбу з нашими ворогами, котрі стараються зі всіх сил нам шкодити. Розкаже Вам про се П. Пульчак, що сталося з площею під читальню, й які були вибори до ради громадської. Тішимося дуже, що Ви працюєте з усіх сил над поліпшенням нашої долі. Також одержали ми лист від Вас з 22. липня, котрий додав нам сили до дальшої боротьби. Будьте певні, що ми таки діпнемо свого діла, тільки треба терпеливости до дальшої праці.

Сердечно Вас здоровимо,
Ваш Комітет.

За Виділ чит. Просвіта:
М. Шелева, голова;
М. Маречко, секр.

Жухів, дня 24. VII., 1927.

П. С. Дня 24. липня 1927. упокоївся в Бозі Никола Шегда, прихильник і улюблений член нашої читальні. Читальня понесла через його смерть велику втрату; таких членів у нас, на жаль, мало.

Вічна Йому Память!

Правильно зорганізований жіночий клюб існував у Ню Йорку вже у 1747 році.

Першою дамою „Білого Дому" у Вашингтоні була пані Ебігейл Едамс, жінка другого президента Злучених Держав.

Натиски
Скора певна поміч від болючих натисків на ногах.
У всіх аптиках і склепах обуви.
Dr Scholl's Zino-pads
Наложить один—а біль зникне.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ХТОБИ ЗНАВ дещо за Параскевію Даниш або знає де вона тепер знаходиться або має взагалі які інформації про ню, зволить донести про се на слідуючу адресу: **Box 17, Trail, B. C. Canada.**

ПОТРІБНО практичного наборщика-друкаря для друкарні. Повинен уміти добре набирати на линотайпі Model № 14, складати оголошення і всякого рода инші друкарські роботи. Всі заінтересовані нехай голоситься на слідуючу адресу: **The Christian Messenger Publishing House, № 1311 Auburn Ave, Cleveland, O.** 216-19

НА ПРОДАЖ
трифамілійний мурований дім враз зі штором, бизнес вироблений. Голоситись: 218-21
281. MONMOUTH STREET, JERSEY CITY, N. J.

НА ПРОДАЖ КРАВЕЦЬКИЙ БИЗНЕС І ГОЛЯРНЯ (барбер шап), 6 кімнат, ванна і два штори, те все за $7500. Або прийму самотного спільника. Голоситися до: 216-19
F. FREDERICK, 518-20 Fairmount Avenue, Philadelphia, Pa.

НА ПРОДАЖ ГРОСЕРНЯ на 7-мій лиці. Гарна околиця, вироблений бизнес, для Українця добра нагода. Продається дешево. Голосіться до Січового Базару по інформації і адресу:
SICHOWY BAZAR, 34 E. 7th Street, New York, N. Y. 217-19

ДЛЯ КУПНА або продажі домів або землі, як рівнож в справі обезпечення, голосіться до:
PETER KOWALCHYK, 513 HUSSA ST., LINDEN, N. J. Tel. Linden 3222. 136—

ДОМИ — ФАРМИ!
СОТКИ ДОМІВ, фарм і інтересів на продаж або в заміну.
В ПОСЛІДНІМ РОЦІ продали ми домів і иншого на загальну суму **$325,900.00**
ВСІ НАШІ КЛІЄНТИ вповні задоволені з нашої услуги.
Хто хоче скоро продати, купити, заміняти свій маєток, хай голоситься до нас.
Ідіть там, де дістанете скору і чесну услугу.
V. BOHACHEVSKI, Real Estate Broker, 4233 Germantown Ave., Phila, Pa.

ЯК ХОЧЕТЕ КУПИТИ АБО ПРОДАТИ дім, бизнес або фарму, як хочете переслати гроші долярами до своїх кревних або залагодити якунебудь правну справу, так прошу удатися до: **WALTER KOSTETSKI & CO., Inc., Business & Real Estate Broker, 4309 Germantown Ave., Philadelphia, Pa.**

АДВОКАТ
Б. ПЕЛЕХОВИЧ
2300 WEST CHICAGO AVENUE, CHICAGO, ILL.
Практикує у всіх судах; займається переглядданням абстрактів; виготовляє контракти купна і продажі; перепроваджує спадкові справи; полагоджує старокраєві, патентові і прочі справи. 191—

КАВАЛКИ ДОБРОЇ ЗЕМЛІ.
В LONG ISLAND, близько Ню Йорку.
50 фітів ширина, 275 довжина. Ціна $350. Нагода розпочати годівлю курий або огородовину. Також лоти 25x100 на стейтовій дорозі по $300. Бизнесовий ріг 100x100 $1600. За подробицями пишіть до: 211-
N. A. VOLGAR, 225 W. 34th STREET, Room 1201, NEW YORK CITY.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.
129 E. 7th STREET, NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2568

„ЦАРІВНА"
ПОВІСТЬ
написала ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА
Ціна $2.00.
Можна набути в Книгарні „Свободи"
„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.